

hvorefter overregistrator kan forlange, at der anmeldes en her i landet bosat fuldmægtig, hvis der på grund af ejerens bopæl i udlandet eller af andre lignende grunde kan forventes at opstå vanskeligheder for registreringsmyndigheden ved at komme i forbindelse med rederiet. Men også herudover ligger der realiteter bag kravet om „sæde“ her i landet. Princippet om „flagets renhed“ ville brydes, hvis et skib kunne sejle under dansk flag, uanset at den reelle ledelse ligger hos udlændinge, idet man blot har sørget for, at to trediedele af lederne er danske statsborgere.

Kommissionen har overvejet, om man skulle stille krav om, at ejeren eller en vis del af ejerne eller bestyrelsesmedlemmerne tillige skulle have bopæl her i landet. For eenejeres vedkommende mener man dog ikke at kunne opstille krav om anden tilknytning til landet end, at de pågældende har dansk statsborgerret, idet man ikke har ment at burde afskære danske statsborgere med fast bopæl i udlandet fra at kunne have skib under dansk flag, jfr. iøvrigt bemærkningerne til skibsregistreringslovdkastets § 2, stk. 1, 2. pkt. For selskabers, stiftelsers og foreningers vedkommende vil man ikke ubetinget kræve, at hele ledelsen eller majoriteten af ledelsen har bopæl i Danmark. For aktieselskabers vedkommende følger det af aktieselskabslovens § 49, at flertallet af bestyrelsesmedlemmerne skal have bopæl her i riget, men man har ikke iøvrigt ment at burde gøre bopæl her i landet til en betingelse for registrering, således som foreskrevet i den gældende skibsregistreringslovs § 7, stk. 3. Det bemærkes i denne forbindelse, at bestyrelsesmedlemmer i de fleste tilfælde faktisk vil have bopæl her i landet, hvilket blandt andet ses deraf, at dispensationsreglen i den gældende lovs § 7, stk. 3, kun yderst sjældent har været anvendt — i de sidste 10 år således kun i 4 tilfælde.

Kommissionen har i denne forbindelse overvejet at indføre en regel om, at selskaber, stiftelser og foreninger skal være „hjemmehørende“ her i landet for at anses som danske.

Formålet med en sådan regel måtte være at kunne modsætte sig misbrug, således at der nægtedes registrering i tilfælde, hvor danske statsborgere indsattes som formelle ledere — som „stråmænd“ — uanset at rederiet oplagt ikke havde nogen tilknytning til landet. Man ville herved i nogen grad kunne værne om „flagets renhed“.

Da en sådan regel imidlertid kunne tænkes at give anledning til udøvelsen af et vanskeligt skøn og i det hele ville være svær at administrere, og da de øvrige nordiske lande synes at ville opretholde bopælskrav som et led i nationalitetsbetingelserne,

er man dog sluttelig blevet stående ved den i § 1, stk. 2, d., e. og f., foreslåede regel om bopæl her i riget for to trediedele af bestyrelsesmedlemmerne i selskaber eller deltagerne i partrederier.

I skibsregistreringslovdkastets § 6, stk. 2, foreskrives iøvrigt, at et aktieselskab, der ønskes registreret som ejer af skib, skal godtgøre, at selskabet er optaget „som dansk“ i aktieselskabsregistret. Om betydningen af dette udtryk henvises til de til denne paragraf knyttede bemærkninger.

Søloven og skibsregistreringsloven opstiller ikke noget nationalitetskrav med hensyn til medlemmerne af et selskabs direktion eller et selskabs korrespondende reder.

Kommissionen har overvejet, hvorvidt det burde kræves, at disse personer ubetinget bør være danske statsborgere, men er blandt andet under hensyn til de under de ved de nordiske forhandlinger fremkomne synspunkter vejet tilbage for at stille et sådant krav, der ville være til hinder for anvendelsen af højt kvalificerede personer — f. eks. fra et af de andre nordiske lande — i ledende stillinger i danske rederiforetagender.

I registreringslovdkastets § 6, stk. 1, har man derimod opretholdt reglen i sølovens § 10 om, at den bestyrende reder for et partrederi skal være dansk og have bopæl her i riget. Når man i denne forbindelse har benyttet udtrykket „dansk“ i stedet for „dansk statsborger, skyldes dette blandt andet hensynet til, at en bestyrende reder ikke altid behøver at være en fysisk person.

Til § 2.

Den foreslåede regel svarer i realiteten til den gældende sølovs § 2, idet den principielt fastslår registreringspligten og pligten for danske skibe til at være forsynet med nationalitetsbevis.

Derimod har man af systematiske grunde optaget de nærmere regler om tonnagegrænsen for registreringspligten og om skibsregistrets indretning i udkastet til skibsregistreringslov. Om forholdet mellem søloven og skibsregistreringsloven henvises iøvrigt til bemærkningerne til skibsregistreringslovdkastets § 1.

Til § 3.

Den gældende skibsregistreringslovs § 4, II forudsætter, at ethvert til registrering anmeldt skib får tildelt kendingsbogstaver efter det til enhver tid gældende internationale signalsystem, og at disse bogstaver, der tillige er skibets registreringsbogstaver, er uforanderlige i hele den tid, for hvilken registreringen har gyldighed.

I bekendtgørelse nr. 477 af 26. november 1948 an-